МИ

Електронний журнал
1’2012

ВСЕУКРАЇНСЬКА МЕРЕЖА ЦЕНТРІВ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ

Золото нации: заяви о себе миру

Норвегия - путь на Север

Наші лідерки та лідери

МамаСоло в Україні

Фонд імені Фрідриха Еберта

В рубриці «Наші партнери» ми розповідатимемо про організації, завдяки співпраці з якими ми стаємо сильнішими та отримуємо додаткові можливості для навчання та професійного зростання.

www.fes.kiev.ua

Фонд імені Фрідриха Еберта, представництво в Україні – один з фондів, що підтримує проекти, направлені на укріплення демократії та прав людини в Україні. Саме завдяки партнерству із цим фондом і народився проект «Створення Центру ґендерної освіти – базис впровадження ґендерних підходів у вищу освіту». Під час заходів, що пройшли з вересня 2011 р. до серпня 2012 р. ми навчалися, обмінювалися досвідом, народжували нові проекти та ідеї. Дуже сподіваємося, що це партнерство буде продовжено і у майбутньому.

Електронний журнал «МИ»

Хто ми?

Ми – співробітниці та співробітники, активісти та активістки, волонтерки та волонтери Центрів ґендерної освіти вишів України, а також всі зацікавлені в розповсюдженні ідей ґендерної рівності.

Що нас об'єднує?

Нас об'єднують ідеї ґендерної рівності.
Ми – за рівність людей за ознакою статі.

Дещо з історії нашого народження

Людина народжується задля того аби бути щасливою, задля того аби максимально розвинути свої здібності та використати свій власний творчій потенціал на користь собі та всьому суспільству. Але, на жаль, це вдається далеко не завжди й далеко не всім.

Здавна в суспільстві склалися певні стереотипи щодо виховання дівчаток та хлопчиків. Їх не тільки виховують по різному, від них різні очікування, і хоча, де юре, вони в Україні є рівними, де факто, жінки і чоловіки в Україні залишаються дискримінованими.

Досягнення ґендерної рівності людство визнало пріоритетним напрямом свого розвитку і наша країна взяла на себе певні зобов'язання перед світовою спільнотою у

сфері забезпечення рівних прав і можливостей жінок і чоловіків.

1 січня 2006 р. в Україні набув чинності Закон України «Про забезпечення рівних прав і можливостей жінок і чоловіків». З цього часу задля усунення всіх проявів ґендерної дискримінації та досягнення ґендерної рівності в Україні впроваджується державна ґендерна політика.

У 2009 р. Міністерство освіти і науки України видало наказ № 839 «Про впровадження принципів ґендерної рівності в освіту», згідно з яким керівники вищих, професійно-технічних, загальноосвітніх, дошкільних та позашкільних навчальних закладів зобов'язані забезпечити системну роботу щодо впровадження ґендерних підходів у навчально-виховний процес.

Але не дивлячись на це, українська освітня система продовжує репродукувати ґендерні стереотипи. Ось чому у 2011 р. в Харкові за ініціативи Обласного ґендерного ресурсного центру за підтримки ГУССМС ХОДА народився проект «Створення Центру ґендерної освіти – базис впровадження ґендерних підходів у вищу освіту». Ініціативу підтримав Фонд імені Фрідріха Еберта, представництво в Україні, який став незмінним партнером даного проекту.

З 2011 р. до тепер завдяки діяльності цього проекту створено Всеукраїнську мережу центрів ґендерної освіти ВНЗ, до складу якої входять 18 центрів та кафедр ВНЗ з різних куточків України, що очолюють в своїх ВНЗ напрям діяльності щодо впровадження ґендерних підходів у систему вищої освіти та об'єднують зусилля людей, для яких ідеї ґендерної рівності є цінністю і орієнтиром у житті.

Почитати більше про нас і наші проекти можна на нашому сайті або на сайті ґендерного музею:
http://gender.at.ua/news/2012-02-05-915
http://gender.at.ua/news/2011-12-22-907
http://gender.at.ua/news/2011-11-14-875
http://gender.at.ua/news/2011-12-22-907
http://gender.at.ua/news/2011-09-05-820
http://gender.at.ua/news/2012-04-19-990
http://gender.at.ua/news/2012-04-18-989
http://gender.at.ua/news/2012-04-16-988
http://gender.at.ua/news/2012-04-16-986
http://gender.at.ua/news/2012-04-16-967
http://gender.at.ua/news/2012-04-13-993
http://gender.at.ua/news/2012-03-29-970
http://gender.at.ua/news/2012-03-29-969

Хочеш зробити своє життя більш ефективним?
Дізнайся про те, що таке ґендер і як він впливає на розвиток суспільства, на тебе, на твоє життя.

Хочеш зробити своє життя цікавішим?
Знайди у своєму ВНЗ Центр ґендерної освіти.

«МИ» відкриті до співпраці та взаємодії!
Приєднуйся!

Наші лідерки та лідери

В цій рубриці ми будемо розповідати про наших активісток та активістів, які ініціюють та реалізують творчі ґендерні проекти, впроваджують ґендерні проекти в освітній та виховний процес власного вишу та роблять внесок в розбудову Всеукраїнської мережі центрів ґендерної освіти ВНЗ.

Знайомтеся:

Дьоміна Юліана – викладачка кафедри соціальної педагогіки комунального закладу «Харківська гуманітарно-педагогічна академія», заступник директора Центру ґендерної освіти ХГПА, аспірантка кафедри креативної педагогіки та інтелектуальної власності Української інженерно-педагогічної академії, люблячa дружина та мама.

Має 2 вищі педагогічні освіти. Обожнює свою професію, перший крок у якій зробила ще у 16 років, як вихователька дитячого садочка. Упродовж навчання в академії працювала вчителькою англійської мови. Цього року закінчив школу її перший випуск четвертого класу.

З 2008 р. викладає у Харківській гуманітарно-педагогічній академії. На кафедрі соціальної педагогіки окрім безпосередніх обов'язків викладача, виконує функцію керівниці ґендерного напряму. Вона - одна з ініціаторок проекту «Школа ґендерного волонтерства». Завдяки цьому Юліана стала переможецею обласного конкурсу «Молодіжний лідер року» у номінації «Лідер молодіжної організації».

Юліана – творча людина. Вона колекціонує мушлі та вирощує екзотичні кактуси та сукуленти. Одне з її захоплень – мандрівки. Вона – авторка та ведуча рубрики «Ми подорожуємо» журналу «Ми» і на сторінках цього випуску ви зможете прочитати її розповідь про мандрівку до Норвегії.

Юліано, скажи, як тобі вдається суміщати всі ці обов'язки та відповідальності?

Думаю, що мене до такого темпу життя привчили батьки ще з дитинства. Пам'ятаю, як після школи ми з мамою поспішали до гуртків бального та народного танцю, музикальної школи, занять з англійської та французької. Навіть тепер, ставши мамою, вважаю такий стиль виховання правильним. Своїй донечці намагаюсь дати не менше. Ну і звичайно, підтримка близьких. Без них я би не мала усього того, що маю у 25 років.

Ґендерна тематика – це твоє хобі або професійний інтерес?

Скажімо так: професійний інтерес, який переріс у хобі. Завдяки Ользі Ігорівні (Рассказова О. І., завідувачка кафедри соціальної педагогіки ХГПА – заув. авторки) ця тематика стала не просто професійним обов'язком. А після знайомства із діяльністю Харківського обласного ґендерного ресурсного центру змінилися погляди на життя, на певні стереотипи, значно розширився власний світогляд – за що їм велике спасибі!

Наскільки, на твою думку, важливе впровадження ґендерної тематики у виші?

Дуже важливе, бо ми – сучасна країна і маємо рухатися у сучасному напрямі. Саме тому на сьогодні ми працюємо над створенням авторського курсу лекції «Методика ґендерної освіти», який буде апробований вже цього навчального року.

Твої плани на цей навчальний рік.

Плани – як завжди масштабні: захист кандидатської дисертації, нові статті. Заплановані цікаві проекти, але поки що побережу інтригу.

Твої побажання Всеукраїнській мережі.

Хочу побажати всім нам гарного початку нового навчального року, вдячних студентів, нових відкриттів та плідної сумісної праці! Дякую!

УЖГОРОД

У цій рубриці ми будемо розповідати про членів нашої мережі - виші та центри ґендерної освіти, що працюють у різних куточках України. Кожний з цих центрів має свої особливості, адже створення ґендерного центру у виші не є обов'язковим і нормативної документації, дійсної на загальнонаціональному рівні не існує.

Центри ґендерної освіти або ґендерні центри ВНЗ створюються лише там, де є ентузіасти й ентузіастки, які розуміють важливість й необхідність проведення у вищому навчальному закладі діяльності, направленої на утвердження ідей ґендерної рівності, де є прогресивне керівництво, яке підтримує цих ентузіастів, є волонтери та волонтерки, які готові працювати заради цих ідей.

Один з найстаріших центрів ґендерної освіти, що працює з 2003 р. – є Закарпатський обласний Центр ґендерної освіти при Ужгородському національному університеті, який розпочав свою діяльність при кафедрі педагогіки та психології Ужгородського національного університету. 3 грудня 2005 р. Центр діє як обласна установа та структурний підрозділ університету.

Основною метою діяльності центру є надання інформаційно-консультаційної, науково-практичної та іншої допомоги викладачам і студентам вищих навчальних закладів, вчителям та учням загальноосвітніх навчальних закладів з питань впровадження ґендерних підходів у сфері освіти. У цьому центрі народився один з найцікавіших ґендерних освітніх проектів «Спортивне ґендерне орієнтування».

Колеги з Ужгорода щиро діляться досвідом та методикою проведення цього та інших заходів, в т. ч. проектів з підготовки молоді до партнерства та шлюбу, допологової підготовки та відповідального батьківства. Ось що розповідає про своє рідне місто, свій університет та Центр ґендерної освіти його незмінна керівниця, експертка з гендерної освіти Маріана Колодій.

Про Ужгород

Ужгород – найменший обласний центр України розташований на річці Уж в передгір'ї Українських Карпат. Ужгород старовинне європейське

місто з численними історичними пам'ятками та вузькими вулицями, архітектурними ансамблями та музеями. За всю свою багатовікову історію (понад 1115 років) Ужгород мав різноманітні назви – Унґвар, Гунґвар, Онґвар, Унґуйвар, Унгоград, Гункбар, Оуґгород тощо, але всі вони перекладаються, як «замок або місто на річці Уж».

Про університет

Ужгородський національний університет найстарший і найпотужніший вищий навчальний заклад Закарпатської області, був заснований у жовтні 1945 році і є одним із класичних університетів України. Сьогодні у складі університету 18 факультетів, в університеті навчається близько дванадцяти тисяч студентів. Перший випуск відбувся у 1951 році, а загалом університет підготував понад 60 тисяч фахівців.

Про Центр

З 2006 року Центр щороку протягом травня та вересня-жовтня проводить змагання з «ґендерного спортивного орієнтування» – власна авторська методика роботи з молоддю у сфері ґендерної педагогіки, – яка у 2009 році була визнана однією з найефективніших практик навчально-просвітницької роботи з молоддю у сфері ґендерної просвіти в Україні, за допомогою активного відпочинку та спорту, через формування навичок ґендерної чутливості та вмінь розпізнавання ґендерних стереотипів. Того ж 2009 року у Закарпатській області були проведені перші Всеукраїнські змагання з «ґендерного спортивного орієнтування», у яких приймали участь учасники та учасниці із 12 регіонів України.

Вже п'ять років на базі центру проводяться заняття для пар, які планують чи очікують народження дитини у Школі відповідального батьківства – це напрямок підготовки для «вагітних пар» чи молодих мам і тат, з метою: 1) допомогти подружжю у подоланні труднощів пов'язаних з появою нового члена сім'ї та розстановка нових життєвих пріоритетів; 2) тлумачення того, як стосунки з дитиною можуть створити нові виміри і глибину життя для обох батьків; 3) усвідомлення чоловіками важливості ролі батька у житті дитини на всіх його етапах тощо.

У 2010 році при Центрі розпочала свою роботу Школа підготовки молоді до партнерства та шлюбу, метою діяльності якої є надання інформаційної, консультаційної та освітньої підтримки для дівчат та юнаків, а також молодих пар, що бажають вступити до шлюбу та утворити сім'ю. Діяльність Школи спрямована на формування усвідомленого ставлення молоді до своїх партнерських та подружніх ролей; побудову партнерської моделі стосунків у сім'ї; досягнення гармонії у шлюбно-сімейних стосунках, а також запобігання насильству в сім'ї.

Адреса Центру:

88000, Україна, Закарпатська обл.,
м. Ужгород, вул. Університетська 14, к. 232.
Електронна адреса: gender_center@ukr.net
Телефон: 050-91-46-289

Норвегия путь на Север

Юлианна Демина

Из Кодекса Викингов

Ищи возможности.
Добивайся победы.
Будь храбрым.
Давай советы и помогай другим.
Мысли конструктивно.
Бери на себя ответственность.
Смотри вперед.
Полагайся на образование и поиск.
Никому не завидуй и не ленись.
Начинай прямо сейчас…

От автора

На моем туристическом счету уже немало стран, и чем больше я вижу, тем увереннее соглашаюсь с не мной придуманной трехуровневой оценкой: «существуют страны интересные, очень интересные, а есть страны, где я могла бы жить».

Всегда хотелось как-то по-особому передать свои эмоции и впечатления от поездок, не ограничиваясь фотоотчетами и блогами на туристических сайтах. Всегда любила замечать в странах что-то «нетуристическое», то, что не сразу откроется гостю.

А главным успехом поездки считала возможность общения с представителями и представительницами коренного населения, возможность увидеть страну «изнутри». Вспоминается известная фраза «Страна – это мы». Не могу не согласиться: туристическую привлекательность и колоритность, а как следствие, и конкурентность на туррынке создают именно люди.

Эта рубрика будет посвящена не странам, а людям стран. Мы посмотрим на безграничные просторы нашей планеты глазами разных ее жителей. И, возможно, каждый и каждая откроет для себя «свою» страну.

Географическое положение

Королевство Норвегия — государство в Северной Европе, располагающееся в западной части Скандинавского полуострова в огромном количестве на прилегающих к Скандинавскому полуострову мелких островов, а также архипелаг Свальбард, острова Ян-Маиен и Медвежий в Северном Ледовитом океане.

Норвегия граничит с тремя государствами: Швецией - на востоке, с Финляндией на северо - востоке и с Россией на северо - востоке. Страну омывают Баренцево море - на северо-востоке, Норвежское море — на западе и Северное море — на юго-западе. Название страны происходит от древнескандинавского слова Norðrvegr — «путь на север».

Форма правления — конституционная монархия, форма государственного устройства — унитарная. Столица Норвегии и резиденция правительства — Осло.

Сказать, что Норвегия — это модно — не сказать ничего. Традиционно современный турист привык менять времена года. Зимой мы

едем греться в далекие страны океании, а летом спасаемся от аномальной жары в лучах северного солнца.

Дорогая страна

Сказать, что Норвегия – это дорого – не сказать ничего. Норвегию я посетила уже после знакомства с гордой Швецией и сказочной Данией, и могу сказать уверенно: Скандинавия – дорогое удовольствие; очень высокий уровень жизни диктует очень высокую планку. Вообще Норвегия воспринимается как некое абсолютное воплощение cool — в прямом и переносном смысле этого слова: холодная, очень красивая и очень чинная страна. Место, куда ездят отдыхать особенные натуры: олигархи ловят рыбу в стремительных горных речках, укутанные в кашемировые пледы светские красавицы восстанавливают цвет лица и душевное равновесие, созерцая фьорды с верхней палубы корабля, а жаждущая острых впечатлений богема взбирается на северные ледники.

И, наконец, сказать, что Норвегия – это божественно – не сказать ничего. Страна троллей, фьордов, гор, водопадов, горных рек и озер, а так же страна замечательных людей, искренне любящих свою Родину.

Конечно, при слове «Норвегия» возникают определенные ассоциации: викинги, Пэр Гюнт и преданно ждущая его Сольвейг из драмы Э. Грига, грустная чарующая мелодия ее песни, пьесы Ибсена, полотна Мунка, коньки-«норвеги», Соня Хэнни из легендарной «Серенады Солнечной долины», Нобелевские премии, Тур Хейердал, «Ра» и «Кон-Тики», норвежские свитера и селёдка, наконец… А также стойкое ложное представление о суровых неприветливых людях, живущих обособленно на фьордахв… Постараюсь развеять этот стереотип, но прежде…

Повторюсь, что в этой рубрике мне не хотелось бы просто описывать географические и политические красоты стран, т. к. это журнал не того формата, а я – специалистка не того профиля, но говоря о Норвегии, будет просто немыслимо хотя бы краем глаза не взглянуть на ее природную красоту.

Норвегия – это фьорды! Что такое фьорд? Узкий, извилистый и глубоко врезавшийся в сушу морской залив со скалистыми берегами. Длина фьорда в несколько (чаще всего, в десятки) раз превосходит ширину. Берега фьорда в большинстве случаев образованы скалами высотой до 1000 метров. В Норвегии существуют главные круизные маршруты, которые мне удалось посетить: Согнефьорд,

Неройфьорд, Лизефьорд, с посещением главной красавицы Норвегии, скалы Прекестулен, более известной как «Гора паломника» или «Кафедра проповедника» - это гигантский утес высотой 604 м. Вершина утеса площадью около 25 на 25 метров, квадратная и почти плоская. Со скалы, нависающей над фьордом, открывается великолепный вид.

Пейзажи, которые мне предстояло увидеть, поражали впечатление; бессмысленно описывать словами ту местность, красоту которой не смогла передать даже профессиональная техника. Одно скажу точно – ЭТО НУЖНО ПОСМОТРЕТЬ!

Наш маршрут лежал также через интересные и самобытные города Флом, Ставангер, и, наконец, Осло, столицу королевства, «городом прекрасных панорам». Город красив и в своей центральной части, где расположен Королевский дворец и Стортинг, и в зоне морского порта, включающей современное здание Ратуши, где вручаются Нобелевские премии мира, и причалы с великолепными парусными яхтами и океанскими лайнерами, и в районе парка скульптур Вигеланда, где искусство скульптора поднимается до высот философского обобщения. А еще я ждала встречи с замечательной женщиной Ingerid Kristiansen, которая, как никто лучше познакомила меня с жизнью в стране такой «высокой жизни». Но обо всем по порядку.

Осло...

Красиво, строго, северно. Не хватило бы и всей рубрики, чтоб рассказать об удивительной «столице столиц». Как-то ненавязчиво, некричаще демонстрирует нам Норвегия свою мощь. Нет пышности, пафоса, но есть стабильность во всем: в каждой скамейке, парке, здании, движении, жизни… Меня же, как педагога, и мамы по совместительству, просто поразил парк скульптур Вигеланда, где так точно переданы отношения отцов и детей, мужей и жен, людей в целом. Я еще больше ждала встречи с Ингерид, чтобы поинтересоваться: неужели отношение к межсемейным, межлюдским отношениям действительно так важны для норвежцев или это субъективный взгляд Густава Вигеланда, скульптора, отдавшего парку почти 30 лет и не дожившего лишь год до завершения его строительства? Парк занимает площадь в 30 гектаров и содержит 227 скульптурных групп.

Тихим сереным вечером мы встретились с Ингерид в одном из кафе столицы; статная, белокурая женщина, преподавательница факультета наук об образовании Королевского университета Фредерика, более известно сейчас как Ослоуниверситет. Скажу сразу, что наша ментальность дается взнаки. Мы

привыкли спрашивать обо всем, норвежцы же не говорят ни о возрасте, ни о зарплате, ни о семье, ни о работе, ни о стране. Касаться личного и личности – признак дурного тона. Политика – также вне обсуждения. Мне нужно было построить наш диалог таким образом, чтобы узнать обо всем, ничего не спрашивая. При этом я получила массу удовольствия от общения с этой интеллигентной, образованной женщиной. Есть чему поучиться.

Ингерид Кристианес – коренная жительница Осло, 44 лет от роду, прекрасно живущая уже 21 год в браке с господином Эспеном. У них двое замечательных детей Аннэ (10 лет) и Тор (5 лет). Позволю себе заметить, что в этих странах не принять рожать детей, да и вступать в брак, в общем, пока человек не получит так называемый «базис стабильности» – образование, должность, недвижимость. Брак Ингерид считается ранним и имел некоторое осуждение со стороны близких. Семья Кристианес считается достаточно состоятельной по нашим меркам, хотя в стране, по словам населения, тотальная «уровняловка», богатых обкладывают высокими налогами, бедным повышают пособия по безработице, и вот парадокс – людей это устраивает! Хотя парадокс ли это для развитой страны? Оставлю дискуссию открытой… Здесь все стабильно: бесплатная медицина, образование (частично), страховки, санатории, дома для престарелых. Люди не боятся завтра, оно у них уже запланировано и профинансировано.

Интересным моментом стал для меня вопрос семейного равенства. Прогрессивная страна поставила мужчину и женщину на одну ступеньку во всем: семье, карьере, жизни. У всех одинаковые права, свободы и обязанности. Справедливости ради нужно заметить, что такая ситуация не всегда отвечает действительности, если говорить о норвежских глубинках. Сравнивая соседку Данию, замечу, что там уже скорее матриархат. Муж королевы навсегда остается принцем, а жена короля станет королевой :) Не нам судить, просто примем это еще как один из фактов о жизни Скандинавии.

Отцы и дети

Отдельным пунктом нашей беседы стала тема отцов и детей. Повторюсь, в Норвегии у людей есть будущее. Мне кажется грандиозной позиция норвежцев: «Мы не демонстрируем миру военную мощь, мы показываем своих детей».

Вообще, создается впечатление, что всё норвежское общество существует ради детей. Детские тележки для покупок и игровые комнаты в супермаркетах, разнообразные детские сады, развивающие центры, недорогие, но многочисленные детские комплексы и площадки. Семейные выходные, пикники, поездки, прогулки, вообще семейственность во всём. Участие отца в жизни ребенка существенное. Отцовский отпуск по уходу за ребенком – распространенная вещь. Вот так и взрастают норвежские цветы жизни. Согласитесь, совсем неплохо для страны, где еще сто лет назад детей продавали в рабство…

Два часа беседы с замечательной Ингерид пролетели на одном дыхании. Хотелось бы написать: мы пили ароматный кофе, похрустывали шоколадным круасаном и мило болтали, но… это описание я оставлю для нашего с вами путешествия в пьянящий ароматом гламура Париж. В Норвегии так не принято. Мы пили местный хмельной навар и заедали его ну уж очень специфической для советского человека кисловато-зловонной селедкой, скандинавским деликатесом сюрстремминг (авторы блюда - шведы). Потрошеная селедка, но с аппендиксом и икрой укладывается в чаны с тузлуком, чтобы удалить кровь и жир. Затем селедка засаливается, укладывается в открытую посуду и оставляется тухнуть либо киснуть (называйте, как по душе). Во время этого процессика собственные ферменты и бактерии образуют, среди прочих, пропионовую, масляную и уксусную кислоты, а также сероводород. Затем селедка помещается в консервные бан-

ки. Рыба продолжает киснуть и после заключения в банку. Поэтому гурманы рекомендуют открывать баночку под водой или на улице, ибо есть риск забрызгать все вокруг соком. Не могу не советовать либо советовать отведать это блюдо.

У меня есть традиция пробовать что-то исконно местное. На моем счету даже жареный таракан, так что отказаться от такой вот ароматной рыбки я не смогла. Признаюсь, что и съесть более 3х кусочков тоже. Но «результат стоил процесса».

А между тем действительно подошло время расставания с моей собеседницей, мы обменялись сувенирами, координатами, обещали писать друг другу и непременно приехать в гости.

Подошло к концу и время моего пребывания в этой неприступной и прекрасной стране гордых людей. В начале своей статьи я упомянула строки из кодекса викингов, суровых нордических мореходов, в VIII—XI веках совершавших морские походы от Винланда до Биармии, от Каспия до Северной Африки… Позволю себе дополнить: ищите возможность увидеть Норвегию, начинайте прямо сейчас!

Почему Норвегия является «самой-самой»…

• Arctic Doomsday Seed Vault (Шпицберген) - самый большой и надежный банк растений в мире. Условия в хранилище позволяют хранить семяна до 1000 лет, и защищает генофонд в случае любой катастрофы - от удара астероида до глобального изменения климата.

• Самым длинным автодорожным тоннелем в мире считается норвежский горный тоннель Laerdal (24,5 км.), являющийся частью скоростной дороги, соединяющей столицу Норвегии Осло и западный порт страны Берген. Тоннель был открыт 27 ноября, Королем Харальдом.

• Впервые коммерческое применение сотовая связь нашла в скандинавских странах. В Норвегии и Швеции в 1981 г. был разработан аналоговый стандарт сотовой связи "NMT 450" и развернуты коммерческие системы сотовой связи.

• Ежегодно в Норвегию приезжают тысячи туристов, чтобы прокатиться по уникальной 20-километровой Фломской железной дороге. Из окна поезда видны горы, водопады, реки, озера и фьорд. Фломская железная дорога - настоящее произведение инженерного искусства.

• К 2014 г. Норвегия построит первый в мире корабельный тоннель, который сэкономит время и деньги. Кораблям не придется больше плавать по опасному морскому участку. Длина тоннеля - 1700 метров.

• Одна из идей Леонардо да Винчи – мост с аркой, поднимающейся на 40 метров, нашла свое воплощение в небольшом норвежском городке Ас. Построил арку норвежский архитектор Улаф Ульсен. На строительство «Арки Ульсена» ушло более миллиона долларов.

• Первым независимым государством, где женщины получили право бороться за места в парламенте, стала в 1913 г. Норвегия.

• Самый крупнейший в мире фьорд находится в Норвегии - Согнефьорд. Он протянулся почти на полстраны (204 км) и является самым глубоким (1300 км) фьордом в Норвегии. Согнефьорд расположен в 72 км к северу от Бергена, глубина его в нижней части - 1308 м.

• Самый северный в мире университет был открыт в 1972 г. королем Норвегии Олафом V в городе Тромсе. Сегодня университет является одним из главных вузов страны и одним из ведущих научных центров, сотрудничает с вузами и научными центрами разных стран.

Используемые ресурсы:
norse.ru/norway/fact.html
ru.wikipedia.org
travel.org.ua/forums/

mamasolo.org.ua

У нас є багато друзів, яких ми будемо запрошувати до нас у гості та розповідати про себе. Сподіваємося, що їх буде ставати більше і більше. Сьогодні у нас в гостях проект Мама-соло. Представляє проект його авторка Марія Чорна

У нас у гостях МамаСоло

Марія, будь ласка, розкажи про свій проект. Хто така Мама-соло? На кого розрахований проект?

Перш за все це мама, яка виховує дитину сама. Під це визначення попадають різні соціальні категорії жінок з дітьми, але МамаСоло своєю основною аудиторією визначає жінок, які народжують поза шлюбом та виховують своїх дітей без участі татів дітей.

Чому саме на цю аудиторію?

На мою думку, матері, які народжують поза шлюбом - найбільш вразлива група серед одиноких мам. По суті, їх проблеми - такі самі, як і в будь-яких одиноких матерів, або навіть заміжніх матерів, але ці проблеми загострені, бо жінці, яка народила поза шлюбом доводиться зтикатися із тим, що суспільство не підтримує її. І хоча, Законом України права матері-одиначки захищені, але по факту вона цими права скористатися не зможе в повній мірі. Безумовно, в нашій країні важко будь-якій мамі але, наприклад, розлучені жінки або вдовиці не зазнають такого соціального тиску, адже суспільство схильне співчувати їм. У той час як мама-соло, яка нарождує поза шлюбом свідомо або з-за життєвих обставин більше суспільством засуджується. Навіть сам термін "матір-одиначка" несе негативний зміст та використовується у зневажливому контексті.

Яка мета проекту?

Мета цього проекту - зібрати позитивний досвід мам-соло для тих, кому він може бути корисним. Законом України передбачаються соціальні виплати або додаткова відпустка. Але ніяких спеціальних умов для навчання або роботи (такі як, наприклад, дитсадочки або дитячі кімнати при держустановах та навчальних закладах) не створюється. В результаті жінка, яка знаходиться у декретній відпусці 3 роки та не має з ким залишити дитину, щоби продовжувати навчатися або працювати, стає неконкурентно спроможньою. Нажаль, ми не зможемо змінити ситуацію на рівні держави або на рівні суспільства. Але є альтернативні рішення. Такий досвід існує у європейських державах та США. Та ми можемо ним скористатися.

Що цікавого та корисного може запропонувати твій проект Всеукраїнській мережі центрів ґендерної освіти ВНЗ? Як ти бачиш співпрацю та співробітництво із нами?

По-перше, обмін інформацією. Я думаю, що така інформація може бути корисною і для багатьох студенток, випусниць та викладачок ВНЗ, а по-друге, результатом цього проекту я бачу організацію тренінгів та навчальних програм для цієї соціальної групи. Можна робити такі програми на початку через Інтернет, бо зараз дуже популярне навчання через вебінари, а згодом і у реальному режимі. Головне, чого не вистачає на початку - це спілкування з людьми, які мають позитивний досвід та готові ділитися цим досвідом. Не вистачає спілкування із жінками, які можуть своїм прикладом довести, що можна бути незалежною від соціальних виплат, а творити своє життя та оточення власноруч.

Счастливая
журнал о тебе и для тебя

Журнал «Счастливая» - пожалуй, единственный глянцевый журнал в Украине, на страницах которого регулярно помещаются материалы на непонятную многим «страшную гендерную» тематику. Можно просто познакомиться с этими материалами, пролистав прошлые выпуски журнала, а можно стать его автором или авторкой, приняв участие в литературных конкурсах, которые инициировала редакция журнала.

Золото нации: заяви о себе миру

Редакция женского глянцевого журнала «Счастливая» и Харьковский Областной Гендерный ресурсный центр проводят Всеукраинский творческий конкурс для студенческой молодежи «Золото нации: заяви о себе миру!»

Сегодняшние студенты/студентки, настоящее золото нации, через несколько лет займут ключевые государственные и коммерческие посты. И мы понимаем: от гендерно-чувствительного мировоззрения молодежи зависит будущее страны.

Цель: стимулирование и развитие творческого потенциала молодежи с акцентированием внимания на партнерских взаимоотношениях мужчин и женщин во всех жизненных сферах.

Формат: литературные произведения, фотография, графика.

Этапы проекта и сроки реализации:

- Я в профессии: женское или мужское лицо специальности? /до 08.10.2012 г./
- Гендер: «нет» проблем? /9.10–27.11.2012 г./
- Искусство: для мужчин и женщин? /28.11.2012 г. – 26.01.2013 г./
- Сексизм: что мы видим в рекламе? /27.01.–5.03.2013 г./
- О чем читают в модном глянце? /6.03–25..04.2013 г./

Ход проведения: заявленные работы, итоги голосования публикуются на сайте издания http://happy-journal.com/. Наиболее одаренным и целеустремленным юношам и девушкам, по итогам открытого голосования предоставляется шанс на публикацию.

Методы реализации:

- Оповещение гендерных центров вузов с привлечением формальных и неформальных лидеров, социальных активистов вузов.
- Оповещение о конкурсе через рассылки электронных писем в студенческие организации, на вузовские порталы, продвижение идеи в соцсетях.
- Для участников харьковской гендерной мережи проведение серии мастер-классов по написанию статей, работе с контентом.
- Просмотр с дальнейшим обсуждением роликов/фильмов на гендерном кинозале; встреча с профильными специалистами; проведение лекций/семинаров по заявленной гендерной тематике. Необходимо дать возможность студенту/студентке получить квалифицированную правдивую информацию от экспертов/экспертток для дальнейшей самостоятельной проработки и творческой трансформации в произведение для конкурса.
- По итогам конкурса, в течение года выявить ряд потенциальных авторов/авторок для совместного/индивидуального написания/подготовки материалов по гендерной тематике для СМИ, в том числе для журнала «МЫ».

Всем нам кто-то когда-то помог сделать первый шаг. Да, возможно, мы и сами бы смогли бы достичь нынешнего социального статуса, но какой ценой? Лично я очень хорошо помню, что мой первый рассказ опубликовали благодаря рекомендации моей преподавательницы, Валентины Петровны Камышниковой. Я подсмотрела в письме, адресованной одному из бывших учеников, а ныне редакторов, была написана такая фраза (тогда еще были письма от руки!): «Помоги опубликовать, ведь и тебе когда-то помогли». Эти слова стали миссией проекта «Золото нации»: дать шанс талантливой молодежи заявить о себе на стартовой Интернет-площадке, а после итогов голосования, увидеть свое произведение на страничках бумажного варианта журнала «Счастливая» и получить авторский экземпляр журнала.

С удовольствием презентую статью финалистки конкурса. Светлана Западня — студентка Харьковского национального университета внутренних дел и авторка журнала «Счастливая». Хочешь увидеть себя на страничках издания — твори!

Есть вопросы — спрашивай! Есть предложения и пожелания по усовершенствованию программы — предлагай!

Публикация работ в заранее оговоренном формате (шрифт, интервал, размер) и голосование с подведением итогов.

Семенюта Лилианна
медиаэкспертка
редакторка рубрик журнала «Счастливая»
и женского портала
http://happy-journal.com/
050-75-11-812
email: lili_anna@i.ua

Дещо про сексуальні домагання

Тема сексуальних домагань на сьогодні є майже табуйованою. На жаль, в Україні склалася ситуація, коли ані ті, хто ініціює сексуальні домагання на робочому місці або на місці навчання, ані ті, хто страждають від цих домагань, іноді не усвідомлюють, що вони є об'єктами та суб'єктами сексуальних домагань.
Консультує Маріана Євсюкова, директорка Юридичного департаменту Центру «Ла Страда-Україна», адвокатка.

www.la-strada.org.ua

Як можуть проявлятися сексуальні домагання?

Сексуальні домагання – це форма дискримінації за ознакою статі на робочому місці або на місці навчання. Це будь-яка небажана поведінка сексуального характеру, через яку особа жіночої або чоловічої статі почувається скривдженою, приниженою або заляканою.

Сексуальні домагання можуть складатися з:

- небажаних доторкань, обіймів або поцілунків;
- двозначних зауважень або жартів;
- двозначних пропозицій про те, що інтимний зв'язок міг би призвести до кар'єрного зростання на підприємстві або до отримання вищого балу на іспиті;
- небажаних запрошень до сексу або настійливих вимог піти на побачення;
- образ сексуального характеру;
- малюнків, плакатів, екранних заставок, електронно-поштових повідомлень або миттєвих повідомлень сексуального характеру;
- поведінки, яка за кримінальним правом вважається злочином, як наприклад, фізичний напад, непристойне ого-

лення, замах сексуального характеру чи неподобні коментарі.

Сексуальні домагання прийнято розподіляти на два основні види – сексуальні домагання «послуга за послугу», тобто коли особу примушують або спонукають до вступу у статевий зв'язок в обмін на щось (наприклад, підвищення по роботі, або отримання високого балу на іспиті тощо) та сексуальні домагання через створення ворожого середовища, тобто створення образливих, нестерпних, із сексуальним підтекстом умов праці або навчання (наприклад постійні брутальні жарти або зауваження до зовнішності, небажані обійми, поцілунки при привітанні, образи сексуального характеру тощо).

Хто може бути суб'єктом та об'єктом сексуальних домагань?

Від сексуальних домагань можуть страждати як жінки, так і чоловіки. Причому жертва й кривдник не обов'язково мають бути протилежної статі. Кривдником, тобто особою, яка вчиняє сексуальні домагання може бути як керівник або викладач по відношенню до своїх підлеглих або студентів (сексуальні домагання по вертикалі), а також колега або однокурсник (сексуальні домагання по горизонталі).

Чи можуть сексуальні домагання мати місце поза межами навчального закладу?

Сексуальні домагання можуть мати місце практично в будь-якій ситуації, пов'язаній із зайнятістю або навчанням.

Чи є різниця між сексуальними домаганнями та службовим романом?

Так, різниця полягає у відношенні учасників відносин до того, що відбувається. Так званий службовий роман відбувається за взаємною згодою обох сторін, при цьому рідко існує фактор винагороди або заохочення, пов'язані з зайнятістю або навчанням, за існування інтимних відносин. Сексуальні домагання є порушенням прав особи, на яку вони спрямовані, і існують проти волі цієї особи. Для ідентифікації того, чи страждає особа від сексуальних домагань, важливо відношення цієї особи до того, що відбувається з нею. Якщо, наприклад, постійні жарти стосовно зовнішнього вигляду або обійми при зустрічі з колегою, не подобаються особі, принижують її честь, гідність, то такі дії можуть бути розцінені як сексуальні домагання через створення ворожого середовища.

Чи існують закони, що можуть захистити від сексуальних домагань ?

Так, сексуальні домагання визнані порушенням прав людини як на міжнародному, так і національному рівнях. В національному законодавстві існують норми, що мають захищати від сексуальних домагань, а також передбачають певний механізм захисту, хоча й дуже недосконалий.

Згідно зі ст.1 Закону України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» «сексуальні домагання – це дії сексуального характеру, виражені словесно (погрози, залякування, непристойні зауваження) або фізично (доторкання, поплескування), що принижують чи ображають осіб, які перебувають у відносинах трудового, службового, матеріального чи іншого підпорядкування».

Стаття 22 цього ж Закону передбачає можливість звернення зі скаргою з приводу сексуальних домагань до:

- Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини;
- Спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань рівних прав та можливостей (наразі це Міністерство соціальної політики України);
- Уповноважених осіб з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків в органах виконавчої влади та місцевого самоврядування;
- Правоохоронних органів;
- Суду.

Доречі, ст. 23 Закону «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» передбачає право особи, яка зазна-

ла сексуальних домагань на відшкодування матеріальних збитків та моральної шкоди, завданих їй унаслідок сексуальних домагань.

Якщо сексуальні домагання проявляються у формі примушення до сексу, необхідно знати, що це є злочином, за який передбачено кримінальну відповідальність згідно із статтею 154 Кримінального кодексу України. Так, примушування жінки чи чоловіка до вступу в статевий зв'язок природним або неприродним способом, особою, від якої жінка чи чоловік матеріально чи службово залежні передбачає покарання у вигляді накладення штрафу до п'ятдесяти неоподаткованих мінімумів доходів громадян (на сьогодні це 850 грн.) або арештом на строк до шести місяців. Якщо примушування до вступу у статевий зв'язок поєднані з погрозою знищення, пошкодження або вилучення майна потерпілої особи чи її близьких родичів або розголошення відомостей, що ганьблять потерпілу особу чи її близьких родичів, такі дії можуть призвести до арешту до 6 місяців або обмеження волі на строк до трьох років.

Що можна зробити, якщо Ви стали жертвою сексуальних домагань?

Перш за все Ваш план дій залежить від того, які саме дії вчиняються по відношенню до Вас. Якщо Вас примушують до вступу у статевий зв'язок, то необхідно звертатися до органів внутрішніх справ. Якщо Ви перебуваєте у ситуації створення ворожого середовища відносно Вас, то, по-перше, важливо повідомити особу, яка вчиняє сексуальні домагання, що вас ображають такі дії чи поведінка і вимагати зупинення. Якщо кривдник продовжує вчиняти сексуальні домагання, зверніться із скаргою до керівника установи, де ви працюєте або навчаєтесь. Про факт сексуального домагання також можна проінформувати профспілку. Дуже важливо документально зафіксувати всі випадки домагань, зазначивши місце, час і точні обставини події.

Але в будь-якому випадку необхідно не мовчати! Адже мовчання навряд чи допоможе Вам звільнитися від сексуальних домагань і скоріше за все призведе до звільнення або залишення місця навчання.

Якщо Ти стаєш жертвою сексуального домагання не мовчи!

Телефонуй!

Безкоштовна Національна «гаряча лінія» з питань протидії насильству та захисту прав дитини.

Звертайся щоденно
9.00–20.00
нд. 10.00–15.00

0 800 500 335

усі дзвінки в межах України безкоштовні

386

безкоштовно для дзвінків з мобільного

Боец – слово женского рода

Не зважаючи на всі зміни, що відбуваються у світі, дуже часто нашим життям та нашими виборами керують певні стереотипи.
у цій рубриці ми будемо розповідати про людей, які змогли вийти за рамки обмежень, продиктованих суспільством.

Еще 100 лет назад каратэ считалось секретным боевым искусством. Знакомьтесь — Анна Ястребова, талантливая личность, успешно совмещающая в своей жизни казалось бы «противоречащие друг другу» спорт и науку.

Анна — доцент, кандидат экономических наук, преподает ряд дисциплин в ИНЖЭКе. В то же время, девушка — выдающая спортсменка в традиционно мужском виде спорта — карате. Тому подтверждение два «золота» и «серебро», привезенные с чемпионата мира по карате.

О каратэ и не только…

По жизни Анна — боец и с самого раннего детства привыкла добиваться побед, успевая отлично учиться и профессионально заниматься плаваньем, танцами, волейболом. В 13 лет Анна на всю жизнь влюбилась в каратэ и пришла заниматься этим «мужским видом спорта». Девушка убедительно доказала: на татами и пьедестале почета нет гендерных предпочтений. Победа — это сумма приложенных усилий тренера и спортсмена/спортсменки. Анна ведет активную спортивную и тренерскую деятельность, она — мастер спорта международного класса, обладательница черного пояса и ряда титулов: II дана по каратэ, чемпионки мира и Европы, международных кубков.

Спорт соединил жизненные пути Анны и Олега, высококлассного тренера, приведшего спортсменку к золоту. Сегодня Олег Ястребов, председатель харьковской ассоциации каратэ, вместе с Анной передают своим ученикам высокое мастерство и стиль жизни каратэ в клубе каратэ «Тайкан».

Наука побеждать

Каратэ — одна из японских систем самообороны, но в стилевом каратэ агрес-

ТОП 7 «ЗА» каратэ

- высокая адаптации к стрессовым ситуациям.
- повышение самооценки;
- развитие силу, гибкость и выносливость;
- сохранение и приумножение здоровья;
- твердый отказ от курения, алкоголя и наркотиков;
- успешная социализация;
- формирование волевого контроля;

сия наказуема. Стилевое каратэ сочетает в себе «жизненный путь» самоусовершенствования духа и тела. Тот/ та, кто занимается каратэ, становится более уверенным, учится сдержанности, самоконтролю и целеустремленности. Каратэ развивает боевую интуицию: предвиденье и умение выйти из конфликтной ситуации, а первые ката или «хейаны» в переводе обозначают «уровень спокойствия».

Важен выбор тренера: это должен/должна быть профи, с подтверждением высшего спортивного образования, высоких спортивной (минимум КМС) и традиционной квалификации (минимум первый дан).

Высоких спортивных результатов добиваются единицы, наши девушки достойно презентуют Харьков на общеевропейском и моровом уровне.

Для души и тела

«Самый сильный воин тот, который покоряет себя» — слова великого Конфуция передают суть дзаншин (боевой дух в каратэ). Здесь каждый/каждая найдет свою «фишку» — каратэ могут заниматься все, исходя из желания и физических возможностей. Взрослые приходят поддержать форму и повысить самооценку, а детей приводят родители — укрепить здоровье и «уберечь от улицы», сами дети приходят «научиться драться». Для женщин каратэ — лучший способ поддержать совершенствовать тело, а боевые навыки повышают самооценку. Цели занятия могут меняться: спортивная, лечебная, как самооборона или поддержание формы.

Не откладывай на потом: приходи заниматься! Выбирай спорт по душе и занимайся! Отойди от компьютера, — реальная жизнь и реальные друзья ждут тебя на татами. Подумай о себе сегодня!

5-8 июля в Литве, г. Шауляй, состоялся Чемпионат Мира по каратэ. Украинская сборная привезла «золото», выборов его у спортсменов/ спортсменок из 30 стран. Впервые высокая награда (командное кумитэ, девушки) отправилась в Украину. «Золото» в личном зачете (кумитэ) и «серебро» в категории «ката» привезла домой харьковчанка Анна Ястребова.

Терминология каратэ

Кихон — выделенные из ката базовые атакующие и защитные движения в комбинациях на основе техник перемещений.

Ката — стандартный набор боевых приемов с воображаемым соперником, отражает уровень или срез техники.

Кумите — упражнение с партнером, бой с противником.

Записала Лилианна Семенюта,
медиэкспертка

В центрах гендерної освіти, що входять в нашу мережу народжуються цікаві та креативні проекти, про які ми будемо розповідати в рубриці «Наша скарбничка».

Гендерный кинозал

Юлия Кобикова
Ольга Форотинская
ЦГО ХНУВД

Двадцать первое столетие, пожалуй, можно назвать веком информационного взрыва. Благодаря телевидению и интернету каждый день на нас обрушивается непрерывный поток информации. Мы смотрим фильмы, читаем новости, раз за разом нажимая кнопку «далее», не всегда получив возможность обдумать то, о чем услышали или прочитали. Многие студенты и студентки многократно слышали о гендерных проблемах, но не всегда имели возможность решить для себя – а что для них гендер и что для них гендерная проблематика.

Проект «Гендерный кинозал» Центра гендерного образования Харьковского национального университета внутренних дел приглашает всех желающих на дискуссионный кинопросмотр. Формат кинозала принципиально отличается от привычных форм работы в ВУЗе – лекций, семинаров, круглых столов и т.д. В течении сеанса мы предлагаем просмотреть фильм, а затем обменяться мыслями и мнениями по поводу увиденного. В репертуаре нашего кинозала как художественные, так и документальные фильмы, отечественных и зарубежных авторов, массовые и артхаусные, разные по тематике и видению автора. Все эти фильмы объединены лишь тем, что их герои сталкиваются с гендерными проблемами.

Опыт проведения таких сеансов показал, что поднятые темы мало кого оставляют равнодушными. На сеансе «Похороните меня за плинтусом» мы обсуждали проблемы психологического насилия в семье. История героев фильма, шокирующая и обыденная одновременно, в душе каждого зрителя затрагивает свои глубинные струны личного опыта. В течении обсуждения мы учились замечать проявления насилия в семье, искали пути выхода из, казалось бы, безвыходной ситуации.

Легкая французская мелодрама «Роковая красотка» приглашает к обсуждению тематики взаимоотношений в роковом треугольнике «мужчина, женщина и деньги». Верны ли утверждения, что «хороший мужчина – богатый мужчина» или «счастлива та женщина, которой удалось быть на полном содержании мужчины и не думать о карьере»?

Ведущие дискуссии – профессиональные психологи. В ходе обсуждения ведущие при помощи вопросов помогают участникам и участницам глубже понять проблемы, которые поднимаются в фильме.

Что дает зрителям участие в дискуссии? Обсуждая впечатления от фильма и отвечая на вопросы ведущей, мы получаем возможность отрефлексировать свои мысли и чувства по поводу увиденного. Иногда в ходе обсуждения тематика раскрывается более разноплановано и глубоко, чем кажется на первый взгляд. Мы учимся искусству не только смотреть, но и видеть, осмыслять происходящее на экране. Полученный навык, мы уверены, поможет участникам и участницам в дальнейшем более разноплановано анализировать те жизненные ситуации, с которыми им предстоит столкнуться.

Приглашая на наши киновстречи, мы оговариваем некоторые правила формата дискуссии. В первую очередь – это уважение участников к мнениям друг друга. Мнение ведущей или большинства зрителей может отличаться от Вашего, но нам ценно, чтобы Вы могли его свободно высказать. Ведущая лишь задает направление обсуждения и может наравне с другими участниками высказать свои мысли. Как правило, наши встречи проходят в свободной и эмоционально насыщенной атмосфере.

В 2012/2013 учебном году ЦГО ХНУВС планирует к просмотру много интересных картин. Вот приблизительный список: «4 месяца, 3 недели и 2 дня», «Дьявол носит Прада», «Я не знаю как она это делает», «Улыбка Моны Лизы», «Мама объявила забастовку», «Северная страна», «Плезантвиль», «Мисс Остин сожалеет», «XXY» и др. Мы с радостью принимаем предложения участников и участниц о просмотре тех фильмов, которые кажутся им интересными и актуальными.

Мы уверены, что посетив наши кинозалы, многие участники и участницы вынесут для себя новое понимание предложенной проблематики, опыт участия в свободной дискуссии.

Трамвай рівних можливостей

У травні 2012 р. у Харкові відбулась визначна та надзвичайно цікава подія – вперше в історії міста поїхав «Трамвай рівних можливостей». Про те, як все відбувалась розповідають учасниці та виконавиці проекту - студентки Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди Чудак Олена та Чудак Юлія.

Як це було…

За місяць до відкриття ми, студентки ХНПУ ім. Г. С. Сковороди, дізналися, що ґендерні центри харківських вишів та журнал «Счастливая» напередодні Євро-2012 планують провести соціальну акцію, яка б дійсно зацікавила жителів та жительок, гостей Харкова та одразу виявили бажання взяти у ній участь. Ми були приємно вражені підтримкою цієї ідеї керівництвом Салтівського трамвайного депо, а саме, Дмитра Липового.

Отже, було вирішено розробити маршрут трамвайної екскурсії «Харків – місто рівних можливостей». Тоді ми ще не знали, що важка праця чекала попереду, ентузіазму надавало те, що маємо шанс висловити свою небайдужість до майбутнього рідної країни, в якій позитивні зміни відбудуться лише за умов рівних можливостей для всіх громадян незалежно від статі, віросповідання та національності. Першим кроком було здобуття інформації. В цьому ми отримали допомогу від директора Харківського центру краєзнавства, кандидата історичних наук, професора Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна С. М. Куделка та Музею історії жіноцтва, історії жіночого та гендерного руху. Ми читали книжки з історії міста. Дуже цікаву довідку про історію трамваю «Аннушка» нам надав ректор ХНПУ імені Г. С. Сковороди Прокопенко І. Ф.

Другим кроком було – відібрати те, що ніхто ще ніколи не чув. З цього приводу суперечок було багато, бо хотілося розповідати годинами про рідне місто, але наш маршрут «Північний вокзал-Лісопарк» займав лише 50 хвилин. На початку, робити це, здавалося, нескладно. Але ж як вибрати серед розмаїття видатних особистостей тих, чиє життя зацікавить слухачів та слугуватиме зразком та джерелом натхнення для харків'ян? Окрему відповідальність відчували за тих, чиє ім'я дуже рідко або ніколи не згадувалося у рідному місті, незважаючи не приголомшую-чу славу за кордоном. Важливу роль відігравало те, що ми новачки, а не професіонали у цій справі, але завдяки підтримці та мудрому керівництву Яценко М. О. здолали всі перешкоди.

І ось настав цей день! Без хвилювань не обійшлося, але позитивний заряд, отриманий від керівників проекту «Харків – місто рівних можливостей для всіх» Яценко М. О., Кобікової Ю. В., Семенюти Л., ми зрозуміли, що нічого боятися (особливо за умов підтримки курсантів ХНУВС), тому що місяць важкої праці вже позаду, а зараз перед нами те, чого ми дуже довго прагнули. І наприкінці екскурсії ми були дуже вдячні пасажирам, які слухали нас та навіть занотовували найцікавіші довідки про старе місто. Сподіваємося, наші помилки були несуттєвими.

P. S.: Дуже приємно, що нас, новачків, екскурсоводи-професіонали сприймали як повноцінних конкурентів. Обіцяємо не зупинятися, з радістю запропонуємо наступний варіант екскурсії)))

Фотопроект «Бути батьком це...»

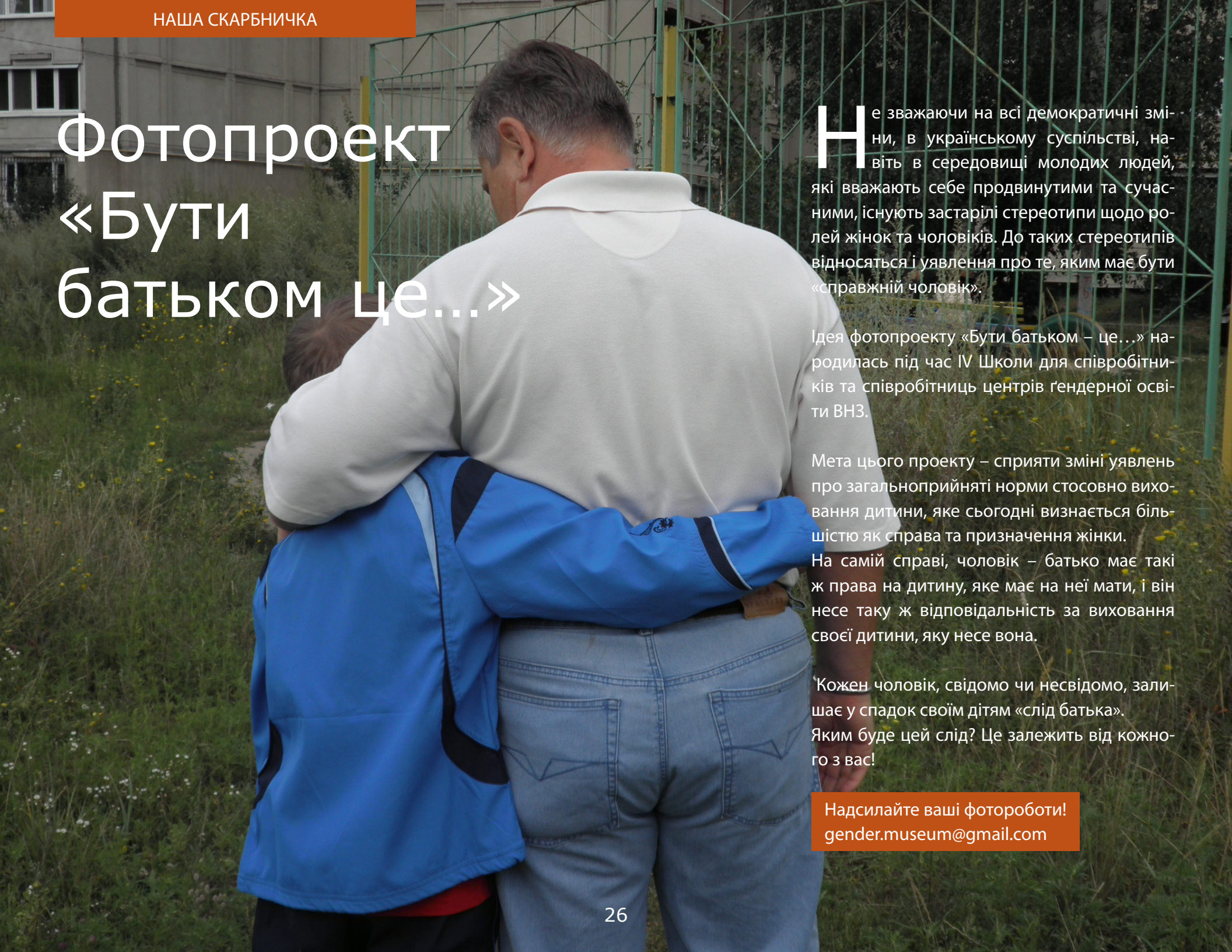

Не зважаючи на всі демократичні зміни, в українському суспільстві, навіть в середовищі молодих людей, які вважають себе продвинутими та сучасними, існують застарілі стереотипи щодо ролей жінок та чоловіків. До таких стереотипів відносяться і уявлення про те, яким має бути «справжній чоловік».

Ідея фотопроекту «Бути батьком – це…» народилась під час IV Школи для співробітників та співробітниць центрів ґендерної освіти ВНЗ.

Мета цього проекту – сприяти зміні уявлень про загальноприйняті норми стосовно виховання дитини, яке сьогодні визнається більшістю як справа та призначення жінки.
На самій справі, чоловік – батько має такі ж права на дитину, яке має на неї мати, і він несе таку ж відповідальність за виховання своєї дитини, яку несе вона.

Кожен чоловік, свідомо чи несвідомо, залишає у спадок своїм дітям «слід батька».
Яким буде цей слід? Це залежить від кожного з вас!

Надсилайте ваші фотороботи!
gender.museum@gmail.com

Ми знаємо та пам’ятаємо…

Дні, що почалися 24 жовтня 1941 та закінчилися 23 серпня 1943 р. увійшли в історію Харкова чорними сторінками й страшним словом – окупація.

За статистикою у 1941 р. кожні 4 із 5 осіб окупованого Харкова – це діти, старі та жінки. Важко уявити собі як їм вдалося пережити розстріли, угони у Німеччину, голод, холод, насильство, страх, бомбардування. Ми – діти, онуки тих, хто пережили ці страшні часи знаємо дуже мало про те, як все відбувалося у реальності, адже цю історію майже не відображено у шкільних підручниках, фото та кіно матеріалів про цей період дуже мало. Багато з тих, хто міг би розповісти про життя в окупації, вже пішли з життя, і з кожним днем їх залишається все менше і менше. Адже тим, кому в 1941 було 10 років, сьогодні 81.

Немає у нашому місті жодного пам’ятника, загиблим та пережившим лихоліття.

Ідея проекту «Харків в окупації: жіночі сторінки історії», що ініційовано Музеєм історії жіноцтва, історії жіночого та ґендерного руху полягає в тому, щоб відновити ненаписані сторінки жіночої історії і занести їх в історію міста назавжди.

Ми запрошуємо всіх бажаючих приєднуватися до збирання матеріалів (фотографій, розповідей жінок, які пережили окупацію, реальних речей довоєнного часу та часів війни та окупації) що увійдуть у виставку, яка стане своєрідним пам’ятником тим, хто розділив лиху долю міста у ті чорні та страшні дні.

Контакти:
Тетяна Ісаєва, 050-403-13-25
gender.museum@gmail.com

Випуск підготовлено:
Тетяна Ісаєва - редакторка
Марія Чорна - дизайнерка

Наші партнери:

- Фонд імені Фрідріха Еберта, представництво в Україні
www.fes.kiev.ua
- Головне управління у справах сім'ї, молоді та спорту ХОДА
kharkivoda.gov.ua
- Міжнародний жіночий правозахисний центр «Ла Страда - Україна»
www.la-strada.org.ua
- Програма сприяння парламенту України
pdp.org.ua
- Програма рівних можливостей та прав жінок в Україні
gender.undp.org.ua
- Інформаційно-консультативний жіночий центр (ІКЖЦ). Освітня ґендерна програма
- «Уповноважувальна освіта»
www.empedu.org.ua
- GENDERMUSEUM
www.gendermuseum.com

Хочеш

зробити
своє життя
цікавішим
та ефективнішим?

Шукай центр гендерної освіти

у своєму виші!

ВСЕУКРАЇНСЬКА МЕРЕЖА ЦЕНТРІВ ҐЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ